

Östra Finland.

Tidning för medborgerliga intressen och lokalblad för Wiborg.

N° 20.

Torsdagen den 24 Januari.

1889.

Utdraget utgives hvarje helg-fri dag i sitt nuvarande format, samt då så erfordras uti extra blad.
Redaktions byrå: Biskopsgatan N:o 6.]

Prenumerationspriser: i Wiborg 12 mk för helt, 9 mk för tredjedels, 6: 25 för halft, 8: 25 för fjerdels år; å öfriga orter inom landet med tillägg af försändningskostnaden och postförvaltarearvodet. — I Ryssland: 6 rubl för helt, 4: 75 för tredjedels, 8: 25 för halft, 1: 75 för fjerdels år.

REDAKTIONEN
träffas i redaktionsangelägenheter
hvarje dag kl. 1/2 10—1/2 11 f. m.

Annonser: 10 p., på första sidan 15 p. för petit-rad eller motsvarande utrymme. Annonser om dödsfall 2 mk, om födde, trolöfvade och vigde 1 mk. Under 40 p. införes ingen annons. — Prenumeration och annonser mottagas i bladets tryckeri, Biskopsgatan n:o 6.

Tidningen hemläses
i fästningen, nystaden o. Petersburgska först., samt utdelas i Kron St Annæ i handl. Schavronkoffs butik o. i Wiborgska först. i apoteket.

Kurser.

St Petersburg k. s.	269: —	264: —
London k. s.	25: 40	25: 05
90 dd.	26: 17	25: 05
Paris k. s.	100: 20	98: 60
90 dd.	99: 50	98: 60
Hamburg k. s.	124: 50	122: 70
90 dd.	123: 40	122: 70
Lübeck k. s.	124: 50	122: 70
90 dd.	123: 40	122: 70
Berlin k. s.	124: 50	122: 70
90 dd.	123: 40	122: 70
Frankfurt a. M. k. s.	124: 50	122: 70
90 dd.	123: 40	122: 70
Amsterdam k. s.	208: —	206: 40
90 dd.	209: 50	206: 40
Stockholm k. s.	139: 30	138: 60
(k. s.	99: 90	98: 40
Antwerpen (90 dd.	99: 20	—
Kristiania k. s.	139: 30	138: 50
Köpenhamn k. s.	139: 30	138: 50

Meteorologiska observationer.

	Termometern Celsius.	Barometern vid 10.	Vindens riktning, styrka.	Vindens höghet i millim.
d. 23 jan.				
kl. 2 e. m.	— 16,7	765,1	SV, 1	1
kl. 9 e. m.	— 17,7	762,8	S, 3	4
d. 24 jan.				
kl. 7 f. m.	— 9,8	751,9	SSV, 7	snö 1

OBS! Himnalfvalfrets utseende betecknas med: 0 vid klart väder, med 1 om 1/4 är molnbetäckt, med 2 om halfva himlen är molnbetäckt, med 3 om 3/4 är molnbetäckt, med 4 om det är alldeles mulet.

Läkarenes mottagningstider:

- Doktor *Hoffström* kl. 10—12 f. m. och 5—6 e. m. (Salutorget N:o 2).
" *Heiseler* kl. 10—11 f. m. och 5—6 e. m., Dippells gård, Nedra gatan.
" *Strömberg*, hvardagar från kl. 9 1/2—11 f. m. (Vaktornsgatan N:o 3).
" *Sundman*, kl. 9—11 f. m. och 4—5 e. m., Magnusgatan 16, Söderbergs gård.
" *Thesleff* kl. 9—11 f. m. och 1/2 6—1/2 7 e. m. (Thompsons gård inom f. d. fästningen).
" *Weymarn*, kl. 9—11 f. m. och 5—6 e. m. (Röda brunnstorget N:o 30).
" *I. Wallgren*, (Sergejoffs gård vid Alexandersperspektiv) kl. 10—12 f. m. o. 1/2 6—7 e. m.
" *Akesson* kl. 8—10 f. m. och 5—6 e. m. (Benois gård, Alexandersperspektiv N:o 4).

Sjuka intages i läne sjukhuset kl. 1 till 2 e. m. Olycksfall intagas alla tider af dygnet.

Tandläkar *Rolle* mottager fr. kl. 10—1 f. m. och 3—5 e. m. (hörnet af Nedra och Gråmunkegatan, ingång från Gråmunkegatan).

Edla Frosch, barnmorska. Södra Vallgatan N:o 12.

Kostnadsfri vaccination

verkställles härefter alla Onsdagar och Lördagar kl. 1/2 12 i vaccindepoten (Röda brunnstorget n:o 20).

Ryska Brandförsäkringsbolaget

af år 1867,
afslutar brandförsäkringar emot billiga premier. Nödiga upplysningar och anmälningsblanketter erhållas hos

F. Stiehl.

Generalagent för Östra Finland.
Telefon N:o 155.

Vaktornsgatan, Prof. Strömborgs gård.

Victoria i Berlin

Allmänt-Försäkrings-Aktie-Bolag,

afslutar Lif-, Kapital- och Olycksfall-Försäkringar, samt Transport-Försäkring af värdepapper genom

F. Stiehl.

General-Agent.

Telefon N:o 155.

Vaktornsgatan, Prof. Strömborgs gård.

W. LUNDGRENs sakförare- och kommissionskontor

(hörnet af Salutorget och Torggatan)

öppet söknedagar från 8 f. m. till 8 e. m.,

söndagar 3—6 e. m.

Juridiska ombud:

K. G. Krook, vice häradshöfding, Pantsarlaks 35, Thesleffs gård.

Vloehäradsh. A. E. ANDERSSON, fattigsakförare, träffas kl. 9 1/2—10 1/2 f. m., Konsul Wolffs stenhus vid Salakkalahti.

Ivar Schröders advokatkontor, Alexandersperspektiv N:o 17, telefon N:o 4, öppet

alla helgfria dagar kl. 9—2.

Andelins advokatkontor öppet kl. 9—10 1/2 f. m. och 5—6 e. m. Magister Castréns

gård vid Röda brunnstorget.

Ivar Polm, Naukarinens gård vid Röda brunn.

Krogerus & Schantz, Nyportsgatan N:o 6.

Anträffas emellan 9—1/2 11 f. m. samt 5—6 e. m.

Mortimer Thalus, Pantsarlaks 36.

Oskar Mallenius, Castréns gård, Röda brunnstorget N:o 56. Träffas från 8—10 f. m. och 4—6 e. m.

Stadsarkitekten Blomkvist, bostad: Wiklunds stenhus; emottagningstid kl. 9—11 f. m. och 5—6 e. m.

Länearkitektens ritkontor: emottagningstid 10—12 f. m. o. 5—6 e. m. Teatergatan, Löfgrens stenhus.

Affärsbyrå:

Pettersen & Sundellus, Repola gatan N:o 23 ombesörjer fastighetsförsäljningar, penningplaceringar, juridiska och merkantila uppdrag, bränd- och liförsäkringar. Telefon N:o 136

Stadsfogden H. R. Olsson, mottagningstid kl. 1/2 1—1/2 3 eft. m. i gården N:o 41 i Papula (bredvid ångvarnen).

Tullkammaren

hålles öppen fr. kl. 10—1 f. m. o. 4—5 e. m.

Läsesalen för folket hålles öppen alla söknedagar från kl. 6—8 e. m. samt helgdagar från kl. 4—8 e. m.

Bantåg afgå:

Till St Petersburg afgå alla dagar passagerarbantåg kl. 7 f. m. och 7.15 e. m.; godståg alla dagar kl. 12.15 middag.

Till Helsingfors afgå alla dagar passagerarbantåg kl. 1.15 e. m., samt Tisdagar, Torsdagar och Lördagar 11.30 e. m.; godståg alla dagar kl. 3.15 e. m.

Till Simola—Willmanstrand med tågen till H:fors kl. 1.15 e. m., 3.15 e. m. (godståg).

Resande.

Den 23 Jan.

Hotel Andréa: agronom Hedberg fr. Åbo o. handl. Karlsson fr. H:fors.

Hotel Belvédère: baron Nikolaj från Uttis o. hr Winterhalter fr. P:burg.

TILL SALU.

Passa på tillfället!

Genom undertecknad försäljes billigt en större och 2:ne mindre utmärkt väl bibehållna och i fullt sjödygligt skick befintliga **lustjakter**.

Max Alfthan.

Sportsmän!

Beställningar på **nya lustjakter** från *Frø*: 1,600 till högre priser, äfvensom på alla slags artiklar, som kunna föras inom sportens område, emottagas af under-tecknad, som äfven tillhandagår med prisuppgifter och andra upplysningar i sagda syfte.

Max Alfthan,

Adr.: Wiklunds stenhus vid Katarinegatan.

Träffas alla dagar från 1—2 e. m.

Åstundas köpa.

Några aktier i Saima ångbåtsbolag köpas af

L. HEROLD.

Konsul Wolffs gård.

Katharinegatan.

DIVERSE

EQUITABLE,

Förenta Staternas Lifförsäkringsbolag

i NEWYORK,

grundadt år 1859,

afslutar *Lif-, Lifränte-, Utstyrel* samt *kapitalförsäkringar* till

billiga premier. Närmare genom under-tecknad.

L. HEROLD.

Wiborg.

I händelse af tvist underkastar sig bolaget finsk domstols utslag.

Societetshuset.

Blini med färsk Kaviar.

Teatern i Wiborg.

Gästspel af

„Helsingfors Operasällskap“.

Abonnement N:o 8.

Fredagen den 25 Januari:

1:o) Du och jag.

Proverb i 1 akt af Herman Bang.

2:o) Guldkorset.

Opera i 2 akter af Ignaz Brüll.

Börjas kl. 1/2 8 e. m.

En manskvartett från Helsingfors Operasällskap

gifver härstädes

en

Folk-Konsert

i Folkskolans festsal

Söndagen den 27 Januari 1889

kl. 1/2 5 e. m.

Vidare framdeles.

Wiborg den 24 Januari 1889.

Helsingforslåseri.

Innehåll: Allianshuslåseri och Teaterlåseri

Allianshuslåseri torde utan tvivel vara det nyaste på låseriets, numera så vidsträckt område.

Ännu för ett halft dussin år sedan kände man hos oss till endast jernförelsevis få slag af låseri. Bland dessa var helt visst „commilfåseriet“ det vanligaste, likasom det väl lär vara det mest segliffvade af alla. Men på senare tid har man med framgång börjat fånas inom snart sagdt alla yrken och samhällsklasser, på alla bildnings- och själsutvecklingsgrader från dären och den försupne sjäaren ända upp till nya teaterns direktion och Kuopio domkapitel.

Midt emellan dessa, snarare nedanför än ovanför medellinjen, ligger Allianshuset och det efter denna ärevördiga institution benämnda låseriet. Sjelfva huset ligger vid Högbergsgatan i Helsingfors och låseriet ligger djupt nedmylladt i hjertet hos hvarje medlem af alliansen — med undantag af dess ledare, hvilka i sina hjertan knappast torde ha plats för dylikt, upptagna som de ständigt äro af frälsningsbegäret och ansträngningarna att förgylla den lockkrok de i och för proselytmakeri ständigt hafva utlagd. Om nämligen denna kostbara fångstapparat icke flitigt smörjes med salvsens och egenrättfärdighetens olja, så lyser messingen snart igenom och statskyrkans fiskar akta sig nogsamt att nappa derpå.

Men så som alliansaffären — ty för ledarne är den naturligtvis i första rummet en affär — bedrivs, torde den nog lemna god utdelning, åtminstone till därvardsanstalterna. Ja, enligt hvad undert. lyckats från säkert håll uppsnappa, lär på allerbögsta ort en storartad utvidgning af därvardsanstalten i Gamla Wasa, hvarest som bekant de sinnessjuka *piskas friska*, vara starkt påtänkt. Man har nämligen mer och mer begynt inse, att de redan inrättade därhusen snart nog icke längre äro nog att upptaga ens de nya från allianshuset utdimitterade galningarna, ännu mindre att äfven omhulda redan förut befintliga sinnessjuka personer. Hela landets därvarðsväsen måste redan af denna anledning undergå en total omstörtning.

Och allianshuslåseriet gör allt fortfarande stora och snabba framsteg. Det är icke längre bara patrascket, som råkar med i detta hvimmel. Äfven bildade personer t. o. m. studenter låta „frälsa sig“ af herarne Fransson, Karlson, Boje och hvad allt dessa sjelfgjorda predikanter heta. Troligen göra de detta derför att kommunikationerna mellan statskyrkan och himlen tillsvidare förmedlas endast genom döden, me-

dan deremot alliansen, efter dess presters påstående, för detta ändamål äga en särskild telegrafledning till sitt förtogande.

Med ett ord sagdt: allianshuslåseriet är för närvarande synnerligen modernt i Helsingfors. Hårtill medverkar kanske kraftigare än mången anar den lilla doft af skandal, som alltid vidlåder alliansmötena, vid hvilka som bekant „synder“ i långa banor oförtäckt bekännas.

* * *

Bland äldre slag af låseri må äfven nämnas „teaterlåseriet“. Detta, som vid tiden för de två rivaliserande teaterlevskolornas verksamhet härstädes var synnerligen utbreddt, börjar dock numera småningom artaga. De af gammalt derat angripne stå visserligen nästan alla fortsättningsvis kvar i rullorna, men torde för det mesta redan vara öfverförda till reserven. Deremot händer det numera jernförelsevis sällan att skomakare, som tröttnat vid lästen eller gardesunderofficerare, som funnit uniformsjackan för trång, tro sig besjälade af den heliga elden och med våld vilja tillkämpa sig namn och rykte på de tiljor som föreställa världen. Den tiden är, Gud ske lof, i det närmaste förbi.

Men flere af de gamla, snedvridna snillena — ack! de tro sig allt ännu vara Rossi'r, Sarah Bernhard'er, Raa'er, Jolin'er m. m. De låta af inga „motgångar“ förmå sig att betvifla detta. De arbeta fortfarande på att förfullkomna sig i sin konst.

Det är i synnerhet en af dem — den omöjligaste — som flere gånger låtit tala om sig på senare tid.

Då ingen hvarken praktisk eller „opraktisk“ teaterskola längre existerar har „denna härd för en helig altarfiamma“ begynt uppehålla sig — i foyern till ryska teatern, naturligtvis blott då någon teatertrupp gasterar i detta Thaliatempel. Der fäktar och grimascherar han framför en spegel mest hela dagen i ända och besvarar alla truppens sujetter och statister med att åhöra sin „deklamation“.

Men en dag, då spegeln lär be-höfts för andra ändamål, företog sig en vaktmästare att i höflig ton bedja den som en galning gestikulerande „skådespelaren“ uppskjuta sina prestationer till ett lägligare tillfälle. Detta var dock icke aldeles i konstnärens smak. Utom sig af vrede öfver en dylik behandling lät han vaktmästaren höra ord och inga visor, men då dermed intet annat än en betecknande gest med handen mot dörren stod att vinna, ilade „den för-orättade“ raka vägen till bolagets för teatern verkställande direktör, general Tschepurnoff.

Denne var emellertid inte hemma. „Skådespelaren“ lät sig dock icke förtryta. Han uppsökte ofördröjligen en telefonstation, och ringde derifrån upp general Tschepurnoff.

Naturligtvis var denne ännu icke hemkommen.

IVAR SCHRÖDER, Advokat i Finland.

Adress: Wiborg.

— „Nå hvar håller han då hus?“
— „Hvem är det som talar?“
— „Det gör er detsamma. Hufvudsaken är att jag har ett viktigt ärende, ett ärende som tål intet uppskof. Skaffa reda på generalen. Jag skall vänta här. Låt generalen ringa upp nummer . . .“
— „Skall ske.“

Hemma hos generalen råkade allt i villervalla till följd af dessa per telefon meddelade gåtfulla befallningar. Man gjorde de mest utomordentliga ansträngningar att få reda på generalen och lyckades slutligen.

Det ringde i telefonen på den restaurations, hvarest „skådespelaren“ tåligen väntade. Med ett skutt var det misskända geniet vid apparaten.

— „Hallå!“
— „Hvem talar?“
— „Är det general Tschepurnoff?“
— „Ja.“
— „Skådespelaren F. talar.“
— „Hvad vill Ni?“
— „Bara bedja generalen förder sammast lexa upp vaktmästaren å Alexandersteatern, ty han har varit ovettigt mot mig — en finsk artist.“

Att beskrifva det vredesutbrott, som från generalens sida följde, lär, enligt hvad det påstås, vara svårt nog. Allt nog: det olyckliga geniet möttes äfven härvidlag af oturen att ej efter eget begrepp om förtjenst se sig uppskattad.

* * *

Egentligen hade jag haft för afsigt att i detta bref beröra ännu andra inom synkretsen för en genuin H:forsbo liggande saker, men då mitt opus allaredan vuxit till den längd läsaren ser, afstår jag för denna gång derifrån. Läsaren kan i alla händelser förlita sig på att „en annan gång *icke* är en skälm“, då den utlofvas af

Felix.

Wiborg och länet.

— **Afsked från tjensten** har Finlands banks direktion den 22 dennes beviljat kassören vid bankens kontor i Wiborg Fredrik Söderberg, som derom ansökt.

— **Stipendianslaget** för Sordavala seminarium har ännu icke utdelats.

— **Om lifstidspension** för lyceirektor J. R. Relander och folkskollärarinnan W. Wahlgren har skolöverstyrelsen enl. H. D. gjort hemställan hos senaten.

— **Till sysselman för Kexholms dårvårdsanstalt** har senaten enl. H.

D. utnämnt e. o. landskanslisten O. Wikstedt.

— **Förkastadt anbud.** Handl. S. Druschinins arrendeanbud (6,100 mk om året) för laxfiskerierna i Kymene elf har af senaten förkastats.

— **Fastställda utslag.** Wiborgs hofrätt har fastställt rådstufvurättens i Wiborg den 30 augusti 1888 afkunnade utslag dessmedelst handelsföreståndaren Abraham Silber dömts att för begagnande af okrönt våg böta 40 mark.

Likaså har hofrätten fastställt häradsrättens i Hiitola den 11 maj 1888 afkunnade utslag dessmedelst bonden Eskil Kontulainen dömts att för mened mista äran och böta 76 mark 80 penni.

— **Vigsel.** I förgår sammanviges i H:fors i tyska kyrkan fröken Dagmar v. Alftan, dotter till senatorn, frih. G. von Alftan, och arkitekten Edv. Dippel från Wiborg. Derefter följde bal å hotel Kämp, till hvilken omkring 180 personer blifvit inbjudna.

— **Teater.** Första representation af *Carmen* gick i går af stapeln. Huset var, som man redan tidigare visste, klickfullt.

Framgången svarade i alla delar emot de förväntningar man gjort sig. Carmen gestaltade sig genast från början till en fullständig triumf för Helsingfors operasällskap.

Aterigen var det fru Engdahl som tillvann sig lejonparten af bifallet. Hennes framställning af den flyktiga, lättsinniga Carmen han trygt ställas i jembredd med hvilken annan Carmen-återgifvarinnas som helst. Det var sydlandskt lit och passion i hvarje hennes rörelse, hvarje mimisk enskildhet var nog öfvervägd och afpassad efter situationen.

Den indisposition, som en längre tid besvärat den intagande konstnärinnan hade ändtligen försvunnit, och sängerskans härliga röst upp väckte förty en verklig entusiasm hos publiken. Under representationens gång öfverräcktes också ej mindre än tre praktfulla blomkuketter till konstnärinnan, som dessutom efter hvarje akt upprepade gånger framkallades och mottogs med lifliga applåder och bravorop.

Fru Arppe löste på ett sympatiskt sätt sin uppgift att återgifva den unga oskyldiga Micaëla. Hennes sång klingade ren och frisk och själva spelet var måttfullt och väl pointeradt.

Också hr Holmström var hela af tonen vid ypperlig röst. Med synbar lätthet och säkerhet föredrog han sitt svåra, stundom svindlande

höga parti. Afven ur scenisk synpunkt sedt, motsvarade hr H. alla äfven de strängaste fordringar, som kunna ställas på innehavaren af don José's roll.

Hr Ojanperä var förtäfflig som torreador. Det var ofta med verklig njutning man lyssnade till hans präktiga, malmklingande baryton. Afven det hurtiga, något öfvermodiga sätt, hvarpå han utförde sin roll, förtjenar allt beröm.

Också hr Robertson och Brofeldt motsvarade väl de fordringar som kunna ställas på de begge smugglarne. Den sistnämndes stämma ljudt väl temligen svag, men partiet torde också ligga aldeles för lågt för hans röst.

Körerna voro ganska väl inöfvade och uppsättningen särdeles värdad. Förtjensten af det senare torde hufvudsakligast vara herr v. Holten. Carmens uppsättning bevisar till fylles huru mycket som i sjelfva verket kan utvättas äfven med en småstadsteaters knapphändig material.

— **Lotteri.** Työväen yhdistys härstädes har erhållit tillstånd att under denna vinter föranstalta allegri-lotteri, hvaraf inkomsten skulle bestrida utgifter för upphyrandet af egen lokal för föreningens sammankomster och läsesal.

— **Byggnadsföretag.** Nordiska aktiebanken har erhållit tillstånd att tillbygga sin byggnad å tomt n:o 2 vid Sjömansgatan i Kotka stad.

— **Fäld björn.** Vid i förgår anställd björnjagt halfannan mil från Davidstads jernvägsstation fälades björnen af doktor A. Landzett.

— **En elg,** som skadat sig så illa att den ej kunde röra sig ur stället, har enl. Wibbl. blifvit dödad i Nykyrka socken. Skinet och köttet fördes till länsmanen, som kommer att försälja dem på offentlig auktion.

— **Strandfynd.** För kronolänsmanen i Sakkijärvi distrikt hafva hemmansegarene Johan Pöntynen och Paul Suni från sagde socken anmält, den förre att han den 6 sistl. dec. å Ristsatama bystrand funnit ett i land drifvet farkostbotten, och den senare att han å Oriniemi strand funnit en 9½ famn lång och 9 tum tjock stock. Så berättar Wibbl.

— **Serenad.** Natten mot gårdagen, ungefär vid midnattstid, hördes en serenad — efter hvad det tycktes blandade mans- och fruntimmersröster — tona från en gård i hörnet af Kejsar- och Svartmunkegatorna. Den stränga kolden förmådde ej hindra sångsällskapet från att i toner tolka sina varma känslor.

— **Ett löjligt tryckfel** hade insmugit sig i gårdagens telegram afdelning. Ordet „biskopssynoden“ hade nämligen förvandlats till — *bischoffs-synoden*.

Inhemska notiser.

— **Ett militärlekarestipendium** af 2,000 mk har enl. H. D. tilldelats bataljonsläkaren i Wasa, dr E. Pfaler.

— **Den första folkskolekolan i Finland** började den 16 innevarande månad sin verksamhet i Kangasala socken. Fröken Sofie Hagman, som i närmare två års tid studerat folkskoleläsandet i Sverige, Danmark och Norge, har efter återkomsten till hemlandet trätt att en s. k. arbetskola för vuxna kvinnor, hvilken såsom det anspråklösa namnet utvisar närmast aser undervisning i handarbeten. Men dessutom hafva vetenskapligt bildade personer lofvat hålla föredrag i religion, historie och geografi, hvarjemte meddelas undervisning i aritmetik, ritning och skrifning. Alla läroämnen äro fria, så att det beror på eleven sjelf i hvilka ämnen hon önskar undervisning. Läroböcker och lexikning fordras icke. En kurs räcker tre månader.

Såsom här af synes, säger Suomi, ingår i den nya skolans läroplan hvad som hufvudsakligast hör till folkskolekolas verksamhet.

— **Trafäfflingen i St Michel** förgiggick under lindrigt snöfall. Banan var god. Första hingstpriset 400 mk togs af Karikkos från Laukas fyraåriga „Hurra“, för 6 m. 1½ s., andra 300 mk af Finnells „Jänis“ för 6 m. 11 s., tredje 200 mk af „Ukko“ för 6 m. 12 s. Sten: första priset 200 mk togs af Mynttinens från Mäntyharju „Piiju“ för 6 m. 20 s., andra 150 mk af Asuntos från Keuru „Liukas“ för 6 m. 28 s., tredje 125 mk af Kärkärens från Jockas „Lillu“ för 6 m. 32 ½ s., fjerdre 100 mk af Kautmanens från Jockas „Ilo“ för 6 m. 33 s.

— **Ansökt studieanslag.** Filosofie kandidaten A. G. W. Cederberg har, enl. H. D. hos senaten anhållit om understöd af allmänna medel för afslutande af sina studier vid tandläkareinstitutet i Berlin.

— **Hafvet gifver.** I. W. N. skrives. Den 14 och 15 i denna månad observerades i Ingå skärgård vid s. k. Gåsarudd och Bogaskär en mängd tunnor drivande i issörjan. Skärgårdens befolkning började genast att berga drifgodset samt ha hos Ekenäs tullkamare uppgifvit det öfver 100 fat olja samt en hvitmålad slup jemte årar äro tillvaratagna. Såsom känt är hade „Fennia“ vid sitt olyckstillfälle 129

tunnor olja på däck och när dessa som nu bergats i Ingå skärgård, ditkommit med syd och ostliga vindar samt alla på en gång är det mer än troligt det de härröra från den förolyckade ångaren.

Kärnen ha drifvit i land på en sträcka af blott en half verst och berättat skärgårdsboerna det hela denna sträcka var liksom ett oljehaf hvari faten simmade. En del kärn voro nämligen utan botten och påstå de, att det just varit oljan från dessa af sjögången söndrade kärnen, som hållit de öfriga så ihop det de jemte slupen i en klunga passerat finska viken. Oljan, hvaraf prof förevisats, är af två slag. Den ena sorten är klar, brun tjock, den andra gul, grumlig och litet tunnare. Hvardera sorten torde vara s. k. maskinolja, Approrimativt uppskattas värdet af det bergade till 20,000 mark, hvilken summa dock lär få prutas på. Bergarlönen torde ej blifva så liten, hvarför det i land drifna godset beredd skärgårdsboerna, hvilka mangrant torde ha deltagit i bergningsarbetet, en nått inkomst i början af det nya året.

Af enskildheter från bergingen känner W. N. till att tvenne personer på sin lott bergat 22 fat samt fyra personer i ett annat bolag upphalat 55 fat. „Dom lå“ i bredd såsom radaga“ påstod sagesmannen.

Telegram till Östra Finland

ROM den 22 jan. Härvarande tidningar tala fortfarande om den ryska expeditionen till Abessinien, det den är till för att i krigiska ändamål understödja Negus, och de omtala äfven det Aschinov är utrustad med stora penningmedel.

WIEN den 23 jan. Berättelsen i tidningarna, att prinsen af Battenberg skulle inträda i österrikisk militärtjänst, äro fullkomligt uppdiktade.

— „Corr. de l'Est“ omtalar från Sofia, att antagonismen mellan prins Ferdinand och Stambulow blir allt större och större. Natschewitsch har blifvit skickad till Wien. Hela Stambulows hållning visar, att koburgarens ställning i Bulgarien är ohållbar. Prinsessan Clementine har velat resa till Konstantinopel, men Sultanen har låtit henne förstå, det han af politiska skäl ej kunde emottaga henne.

SKUTARI den 23 jan. Härvarande tidningar omtala en sammanstötning mellan stammar från Krassnitschi och Gussinje. Striden har uppstått med anledning om besittningen af Höjderna vid Deciani (norra Albanien).

Ur en resande landsmans bref.

(Forts. från n:o 19.)

U. S. S. „Trenton“.

Callao, Peru, oktober 9, 1888.

Vi hade ännu icke tillryggagått från Callao mer än 47 mil, men befunno oss dock redan på en höjd af 5,000 fot öfver hafvets nivå och luf ten började kännas allt kyligare, isynnerhet i skuggan, ehuru solen sken blank och klar. Våra medhafda pal-tåer började kännas allt behöfligare och vi började underhandla om att få låna plaidet m. m. till skydd för hvad möjligen komma kunde under de 7,200 fot, som ännu återstodo oss förrän vi uppnådde målet för vår färd. Sedan två vagnar här afkopplats såsom obehöfliga, ty passagerare funnos nu ej flere än ett tiotal (grufegare och andra affärsmän) och vår gratiskohort, gafs signal till affärd. Vi hade likväl försinkat tåget med en 10 minuter; men inte var dermed så noga.

Sedan vi lemnat denna station började åter uppstigandet och lokomotivet hade för sig ett riktigt Sisyphus arbete; ty oaktadt det nu ej hade att framslåpa mer än en passagerare-

och treune nästan toma lastvagnar, pustade det aldeles förtvifadt. Men uppåt har det, och för oss, som hade intet att göra, upprullade sig det ena storartade sceneriet efter det andra, allt väldigare ju högre man kom. Ena minuten skred man längs sidan af berget, den andra öfver floden och den tredje genom kurvlar och viadukter, hvilka ledde till nya tunlar, så man hissnade att titta ned i afgrunderna. På detta sätt hade vi passerat samtliga tunlar mer och mindre längre och befunno oss vid 5 tiden på eft. midd. vid resans mål Chicha grufvan i Oroya dalen på 12,220 fots höjd öfver hafvet, efter att hafva passerat omkring 30 broar och 64 tunlar. Härom några ord i förbifarten.

Af dessa sistnämnda är den stora Galera-tunneln den längsta (3,800 fot) och gör inne i berget en mycket skarp radie. Efter att ha passerat denna tunnel hade vi åter en stund klar himmel öfver oss, men det räckte icke länge förrän en hel rad af tunlar följde och den ena bryggan våldigare än den andra var att passera. Af dessa sistnämnda är Verugus-bron den anmärkningsvärdaste, och hvad dess konstruktion beträffar står den måhända eusam i världen. Man måste vara fackman för att i detalj

kunna beskrifva dylika underverk. Bron, som öfver en 500 fot bred och 300 fot djup klyfta förbinder tvänne tunlar, är 580 fot lång (ty af bron gå 40 fot in i tunlarna å hvardera sidan) och hvilat på tre jättepelare. Basfundamentet för mellersta pelaren är 50 fot i kvadrat och nära 40 fot högt och härpå stöder sig den 250 fot höga jernpelaren. Bron är byggd i Phoenixville, Pennsylvanien, och kostade levererad i Newyork 63,000 dollars. Denna frukt af amerikanskt snille beundras storligen af peru-nerne och andra resande, som besöka dessa upphöjda platser.

Klimatet här uppe i dalarne mellan bergen är det behagligaste, såsom i hela Peru för resten. Ehuru liggande i tropikernas zon är luften ren och sund och temperaturen ungefär densamma som i södra Europa, hvarken sommar eller vinter (om man här kan tala om dessa annat än efter almanackan) besväras man af öfverdrifven värme. Vi ha nu sommar här och man skulle tycka, att het-lan vid denna tid under denna bredd-grad vore olidlig; men detta är icke fallet. Ty om dagarna lägga sig lätta moln öfver dalarna och temperaturen regleras af de under sommar-tiden starkare blåsande sydostvin-darne. Detta gör klimatet så sundt,

att de aldrig veta af några epidemier, hvilka här äro okända saker, liksom mycket annat bland dessa naturbarn, dalarnas urinneväpnare indianerna, af hvilka här ännu finnas ett ganska stort antal, bland dem flera, hvilkas ålder uppgafs till 120—130 år, alla vid fulla krafter och god helsa. Under sådana förhållanden skulle här en läkare svälta ihjel, ty naturen praktiserar här för egen räkning, såsom en engelsk turist uttryckte sig, och har ställt sitt arbetsfält så väl.

Jag talade genom tolk (vår ciceron) med en gubelin, som är född 1772, således 116 år gammal. Han berättade om många underliga saker och ting, som han under sin långa lifstid genomlevat: om huru han och hans stam med flere andra stammar för mer än hundra år sedan, oroad af hvita, främmande krigare, bröto upp från sina bopålar vid Amazon- och Moronafodernas stränder och tågade genom Pampas gräsfält och slätter upp till bergen, der de hoppades få vara i fred. Då de likväl äfven här började oroas, drogo de flesta stammarna åter sin kos och slog sig ned i de djupa skogarna västerut, eller dit som „solen går ner“. Vidare berättade han, att han under de senaste 90 åren ej smakat

en droppe vatten eller förtärt någon mat, utan endast sugit saften, pressad ur en öfverallt mellan bergen växande ört, som de kalla „maize“ eller „mandioca“ och några andra örter. Endast på högtidsdagarna hade han unnat sig kött och annan litet kraftigare föda. Men det märkvärdiga är, att dessa gamla menniskor ha så hvita och starka tänder, och högst få af dem ha något grånadt hår. Deras hudfärg är ganska ljus.

Dessa här ännu vegeterande kvarlevor af en ras som gått sekler igenom och derunder kämpat mycket, men hvars timglas likväl snart är utrunnet, kunde man redan kalla halfciviliserade, om de icke ännu vore „soldyrkare“, hvilket de emellertid fortfarande äro. Detta fann jag i en annan by längre ned i dalen, der det faus en hel mängd „wigwams“ och der främlingarne visserligen motogoss mycket väl, men ändock betraktades med misstänksamma blickar. Vid vårt besök derstädes höllo de just på med ett slags religiös ceremoni, som mera liknade en pantomimföreställning i en cirkus än en gudakyrkan. Dock torde äfven denna återstod af rödskinnen snarligen försvinna, sedan jernvägen dragits hit upp och allt mer folk samlats i

BELGRAD den 23 jan. Den komites utskott, som blifvit tillsatt för att revidera konstitutionen och som blifvit utsedd af alla tre partigrupperna, har i dag samlats för utarbetandet af en temporär vallag sådanne den i § 203 af konstitutionen finnes angifven.

ASKABAD den 23 jan. Vintern är här för närvarande mycket sträng, men befolkningen fördrager den dock rätt godt, och ännu hafva inga sjukdomar till följd af densamma yppats. Historien om att hela gethjordar frusit till döds på steeperna är uppdiktad.

WIEN den 23 jan. „Corr. de l'Est“ berättar från Sofia, att talrika notablar, forna ministrar och andra höga embetsmän derstädes hafva sändt en adress till Bulgariens exarch i Konstantinopel samt i denna uttryckt sitt stora bekymmer öfver den ortodoxa kyrkans nesliga läge för närvarande i Bulgarien och bedja om ett snart afhjelpande af denna sakernas ställning.

BUKAREST den 23 jan. Vid de nyligen skedda ersättningsvalen till representantkammaren utsågos två regeringsvänliga, två liberalkonservativa och två liberala. Bland de valda äro anhängarna af det liberala partiet, forne ministerpresidenten Bratiano och furst Nikolai Bibeschko.

Literatur och konst.

— **Runebergs Frithiofparodier.** Med anledning af prof. J. W. Runebergs protets mot offentliggörandet i „Dagens krönika“ af Runebergs Frithiofparodier, har nämnda tidskrifts utgifvare dr Arvid Ahnfelt meddelat „Aftonbladet“ följande:

„Att ifrågasvarande stycken äro lika harmlösa som roande, kan hvar och en lätt öfvertyga sig om. Men en lönlös möda vore att för dem, som sakna sinne för humor, söka utreda detta förhållande. Däremot ber jag att få yttra några ord i en principfråga. När blef det manne plägsed i den literära världen att för belysning af någon sida i en stor skaldas utvecklingsgång begära illåtelse af hans möjligen befintliga, för literaturhistoriska studier främmande anhöriga? Hr medicine professor Runeberg visar en egendömlig uppfattning af varianter värde. Man jemföre härmed den pietet, hvarmed man i stora kulturländer söker tillvarataga hvarje rad af sina berömda författare.

Återstår att svara på det „upprörande“. Andä till dess det visas, att något för Runebergs minne förklenligt legat i den intressanta uppsatsen, som tillsändts mig af en framstående finsk skriftställare, anser jag mig hafva varit i min goda rätt, då jag införde i Dagens Krönika en värdefull literaturhistorisk utredning, till hvilken parodierna hörde såsom bilagor.“

Från Ryssland.

— **Icke alla kröka sig för miljonkungen.** Till „Russ. Kur.“ skrives

dessa dalar för att bearbeta de rika silfvergrufvorna.

Sedan vi efter en mycket långsam marsch genom byarna om ett par timmar återkommo till hotellet, ledo vi alla af s. k. „sorracha“ och särdeles jag var mycket besvärad deraf, ty jag fick icke luft nog för mina lungor. Vi blefvo visst varnade att ej forcera på trafven, och ehuru vi nog försökte följa varningen, kunde vi likväl icke vara tillräckligt försigtiga, utan fingo med detta illamående sota för vår nyfikenhet att bese så många byar på engång. Illamåndet gick dock snart öfver, sedan vi fått hvila några timmar. På hotellet voro priserna ganska moderata i förhållande till platsen. För middag, nattlogis och kaffebrukost följande morgon erlade vi 7 mk. (Forts.)

från Baku: Det för kort tid sedan utspridda ryktet, att firman „Nobel & Co“ hade sålt aktier till pariserbankiren Rothschild, är fullkomligt osanta. Firman Nobel & Co är tvärtom den enda firma i Kaukasus, hvilken sjelfständigt upptagit och fortsätter kampen mot Rothschild. Denna kamp är möjlig endast derigenom, att Rothschild ännu arbetat endast ett år och till följd häraf ej kunnat eröfra den in- och hela den utländska marknaden, och man torde få hoppas, att det ej heller för framtiden skall lyckas honom att uttränga Nobel & Co, som arbetar ärligt, och under inga förhållanden har höjt det en gång bestämda petroleumpriset. Rothschild deremot har börjat sin naftaindustri med de betänkliga medel: han har drifvit sin verksamhet genom andra hand utan laglig rätt, och han har sökt eröfra både den inhemska och utländska marknaden, jemte det han sökte stegra priset. Nobel har nöjt sig med att endast förse den marknad han redan har, d. v. s. den inhemska, finska, svenska, belgiska, österrikiska och tyska marknaden. Rothschild skickar sin vara till det öfriga Europa, och i Asien, ända till Kina och Japan. Men hans vidtplanerade spekulationer hafva ej allestädes lyckats, utan för de 5 miljoner rubel han lånat privatpersoner i Batum, för att de skulle anlägga fabriker för en tillverkning af 150,000,000 pud petroleum, har han ännu ej haft någon vinst alls. Dessutom hafva en mängd marknadsplatser, dit Rothschild åtagit sig petroleumleveranser, blifvit utan, något som torde förorsaka penningekungen åtskilliga obehag.

— **Också en samlare.** „Kurj. Chod.“ omtalar, att en musikalärare i Warschau är sysselsatt med att samla ett album af sjelfmördares fotografier. Fofografierna äro ordnade efter sjelfmördersätten. Först komma de som skjutit sig, sedan de som dränkt sig, som intagit gift, hängt sig o. s. v.

Från främmande land.

— **Ett folk med starka nerver.** Till den kinesiska kulturens egendomligheter hör den intressanta omständigheten, att den hittills lemnat sina bärrares nerver oantastade. En kines — så skrifer en mångårig iakttagare af stångpiskornas folk — kan dagen i ända skriva, arbeta, hålla ut i hvilken kroppsställning som helst, väfva, vaska guld, snida elfenben, kort sagdt oafbrutet förrätta de tråkigaste och svåraste göromål utan att visa ringaste förslappning, han är som en maskin. Denna egenskap visar sig redan tidigt i lifvet hos honom. Det gifves inga oroliga, elaka gossar i Kina. De äro allesammans obegripligt snälla och arbetar i skolan utan ringaste afbrott och vederqvickelse. Öfverhufvud tyckes kinesen ej behöfva någon vederqvickelse. Sportöfningar och lekar betraktar han helt enkelt som så och så mycket onyttigt bortkastadt arbete. Han kan sofva hvar som helst, bland rasslande maskiner, under bedöfvande larm, bland pratande barn och grälände pojkar; han sofver på blotta marken, på golfvet, på en stol, kort och godt i hvad läge som helst. Det skulle vara svårt att söka upp en kines, som ej vore i stånd att, liggande tvärs öfver tre skottkärror och med hufvudet nedhängande som på en död fogel, sofva som en gris.

— **Konung Alfons af Spanien,** hvilken i maj fyller tre år, har blifvit för första gången porträtterad. Den omständigheten, att drottningen regentinnan för ändamålet vänt sig till porträttmålaren Domingo, hvilken hyser republikanska åsigt, gaf anledning till mycken undran i hofkretsarne; men när porträttet var färdigt och Domingo framlemnade sin räkning, bröt en verklig storm af ovilja lös mot konstnären, ty räkningen slutade på icke mindre

än 100,000 francs. Drottningen lät emellertid genast utbetala detta belopp och fann i motsats till hela Madrid summan icke för högt tilltagen, då målningen kan betraktas som ett verkligt mästerverk af porträttmåleri. Ett ytterligare bevis på sin belåtenhet med arbetet gaf drottningen, då hon omedelbart derefter hos Domingo beställde ännu flera porträtt, och detta ehuru andra konstnärer för porträtt af drottningen sjelf och andra medlemmar af den kungliga familjen endast begärt och erhållit 30,000 francs.

En nyårsnatt i Edinburgh.

„High Street“ är icke den vackraste gatan i Edinburgh, men otvifvelaktigt den intressantaste, skrifer en korrespondent från den skotska hufvudstaden. Den är hufvudgatan i den gamla delen af staden. The old Town och full af historiska byggnader. Här finnes bland annat den präktiga St. Giles' katedral, från hvars predikstol John Knox duntrade mot papismen och längre ned på gatan ligger den byggnad hvar-est han, den skotska nationens och kyrkans ledare och hjälte i det sextonde århundradet, lefde och dog. Antingen man går uppåt eller nedåt gatan kommer man till slott, som äro uppfyllda af historiska minnen, särskildt från den nämnda tiden, brytningsskedet mellan den katolska och den protestantiska kyrkan, John Knox' och Maria Stuarts tid. På den ena sidan når man upp till „Edinburgh Castle“, som från en höjd af omkring 400 fot stolt och majestätiskt skådar ned på den nya delen af staden, med dess regelbundna gatanläggningar, moderna byggnader och monument. At det andra hållet ligger „Holyrood Castle“ djupt nere vid foten af mörka, imponerande fjell, vilka ständigt insvepta i en mystisk dimslöja, synas vara väl egnade att väcka föreställningar om Macbethiska hexdansar och andra ohyggligheter. Hvert och ett af dessa slott talar på sitt sätt om den sköna, olyckliga drottning som från den varma, strålande och förfina- de södern kom upp till det kalla, då för tiden halft barbariska Skotland. Det sig stolt resande „Edinburgh Castle“ berättar hufvudsakligen om hennes korta triumf- och glädjetid häruppe, det mörka „Holyrood Castle“ väsentligen om hennes sorg, gäckade förhoppningar och ångest, om bacchanalierna för att döfva samvetets röst och de brustna illusionernas bitterhet; båda hafva att berätta om hennes förtrollande skönhet och behag.

„High Street“ är icke blott en gata af stort historiskt intresse, den är jemväl en gata uppfylld af ett sprittande modernt nutidslif. Den är dock icke numera, hvilket den otvifvelaktigt var i det sextonde århundradet, elegansens gata; i detta hänseende har den aflöst af „Princess Street“ i den nya staden. „High Street“ är dock fortfarande den lifligaste och mest trafikerade gatan i Edinburgh. Den är samlingsplatsen för affärsverksamheten för den stora massan, för hokare och krögare, här är arbetarnes och soldaternas „Ryssland“, dagdrifvarnes älsklingsplats, ficktjuftarnes börs, lekpredikanternas kyrka och bästa saluplatsen för de kringvandrande säljarne af stekt potatis, rostade kastanjer och dylikt.

På årets sista dag, kallad „Hogmanag“, har denna städse lifliga gata ett ännu mera bråskande och myllrande utseende än vanligt. Här ligger on kyrka „Tron church“ och af ålder har det varit plägsed att folket samlar sig utanför densamma under nyårsnatten för att gemensamt invänta och helsa öfvergången från det gamla till det nya året, ett bruk, som ännu tillämpas.

Efter klockan elfva sistlidne nyårsnatt, strömmade ock tusentals människor här tillsammans från stadens olika delar. Trängseln blef efter hand så stor, att all kötrafik måste afspärras. Den största delen af folkskaran hade försett sig med buteljer och på många voro verkningarna af dessas innehåll synliga innan midnattsslaget ännu ljudit. Några minuter före kl. 12 uppsteg plötsligt från åtskilliga punkter bland de tätt packade skarorna kulörta ljus, så kallade „lime lights“, i alla möjliga färger och kastade liksom ett mystiskt skimmer öfver denna midnattsscen. I denna magiska belysning bådade uret i „Tron church“ att det gamla året är till ända och att det nya gör sitt inträde. Ett ofantligt glädjeskri höjes från tusentals strupar, buteljerna tömmas, man trycker hvarandras händer under önskan om ett „gott nytt år“, bitar af populära sånger sjungas — och hopen börjar så småningom skingras.

Några vända väl sina steg hemåt till lugn och hvila. Men många börja nu under det nya årets första timme sina nyårsvisiter efter gammal skotsk sed, som benämnes „First Footing“. Vid dessa midnattsbesök måste man alltid vara försedd med något till „förning“, en butelj vin, en tårta, chokolate eller hvad som helst. Så går det från ställe till ställe, naturligtvis i en allt mera upprymd stämning. Hela natten tills långt fram på morgonen kan man se och höra dessa „First Foot“ besökande, än ensamme, än i sällskap. Icke så få af dem hamna på polisstationen. Under en dylik natt blifver man vittne till en alldeles förfärlig dryckenskap. Slagsmål och dylikt förekomma väl, men de höra dock till undantagen.

Klockan var inemot två, när jag efter slutade gatustudier nådde min husdörr. Till min stora öfverraskning fann jag alla ännu uppe i den familj, der jag bor: min värdinna mottog mig vid dörren med vin och kakor och inbjöd mig att träda in i hennes rum. Jag hade utan vett och vilja blifvit „First Foot“ i huset. Så småningom kommo flere af familjens vänner, alla medförande en butelj eller en tårta. Ymnigt med

dryckesvaror konsumerades. Mensamtalet gick dock ganska trögt. Konversation tyckes, icke ligga för skottens humör. Han förstår nog att tala, men icke att skämta. Följande anekdot lemnar en ganska lustig illustration till skottens sätt att vara. Thomas Carlyle, en äkta skotsk typ, fick en afton besök af sin vän, den bekante engelske skriftställaren Alfred Tennyson. Carlyle förde sin gäst in i sitt bibliotek, bjöd honom en pipa och satte fram en stol åt honom, dock utan att yttra ett enda ord. Och i två hela timmar — så förmåler historien — suto dessa två berömda män sida vid sida, rökande sina pipor, under den djupaste tystnad, icke afbruten af något annat ljud, än det regelbundna smackandet på piporna. Slutligen reser sig Tennyson för att taga afsked. Carlyle följer honom till dörren, fattar hans hand och yttrar följande ord — de första och sista under samvaron: „Nå, Alfred, hafva vi icke haft en angenäm afton? Kom nu snart igen!“

Hvarjehanda.

— **En törstig broder.** En målare, som arbetade på en byggnadsställning tre våningar högt, föll ned från densamma på gatan, till utseendet liflös. En mängd välvilliga personer samlade sig omkring honom och togo vård om honom, tills han åter började gifva lifstecken ifrån sig, då en barmhertig samaritan förde ett glas vatten till hans läppar. Den lidande ytttrade dervid med svag röst:

„Huru många våningar skall en fattig stackare falla här i staden innan han får en sup? ... Drag åt fanders med ert vatten!“

— **Allt i sinom tid.** En hederlig borgare med häftighet till en god vän, under det han talar om en annan af sina vänner:

„Du vet hvilken tjänst jag gjorde honom i förra veckan. Nåväl, redan dagen derefter sade han de gemeuaste saker om mig. Det är något för starkt, eller hur?“

Vännen efter ett ögonblicks funderande:

„Det är åtminstone alldeles för snart.“

Ostra Finlands följetong för utklipp.

delar af resan — hans uppfostran är ett tillräckligt skäl för min afresa, då mitt intresse för honom är väl bekant bland våra umgängesvänner. Dessutom med mig — under mitt öfvervakande — behöfver han aldrig känna någonting emot — emot dig. Jag har alltid lärt honom att i sitt hjnrta hedra och lyda dig.“

Lord Winsleigh tystnade ett ögonblick — derpå fortfor han tankfullt:

„När han var mycket liten, plägade han undra, hvarföre du inte höll af honom — det var stundom hårdt för mig att höra honom säga detta. Men jag sade honom alltid, att du höll af honom — men att du hade så många visiter att göra och så många vänner att underhålla, att du inte hade någon tid att leka med honom. Jag tror inte att han fullt förstod mig — men likvisst — jag gjorde mitt bästa.“

Han teg. Hon hade åter gömt sitt ansigte i sina händer och han hörde ljudet af en undertryckt snyftning.

„Jag tror“, fortfor han lugnt, „att han har mycken vördnad för dig i sitt unga hjerta — en känsla, som måhända är mera slägt med fruktan än med kärlek, men som dock är bättre än — förakt — eller missaktning. Jag skall alltid lära honom att högakta dig — men jag tror, som sakerna nu stå — om jag befriar dig från all hänsyn till man och son, du — Clara — för all del tag dig icke saken så nära — det lämpar sig icke rätt väl nu — Clara —“

Ty med en plötslig ingifvelse hade hon kastat sig till hans fötter under ett oemotståndligt utbrott af lidelsefullt gråt.

„Döda mig, Harry“, snyftade hon vildt, i det hon hängde sig fast vid honom. „Döda mig. Tala icke med mig på detta sätt. Lemna mig icke. O min Gud, förakta mig icke så ytterligt. Hata mig — gör med mig hvad som helst, men öfvergif mig icke såsom jag vore ett föremål, ovärdigt ditt vidrörande. Jag vet jag är det, men o, Harry —“

Hon hängde sig ännu ifrigare fast vid honom.

„Om du lemnar mig, vill jag icke lefva — kan jag icke. Har du då insett medlidande. Hvarför skulle du kasta mig tillbaka ensam — alldeles ensam, att dö af ditt förakt och min egen blygsel.“

Och hon böjde ned sitt hufvud under en störtflod af heta tårar.

Han betraktade henne ett ögonblick under tystnad.

„Din blygsel“, mumlade han. „Min hustru — den kommer något sent.“

Derpå lyfte han upp henne i sina armar och drog henne med en viss tvekan till sitt bröst, som om hon varit ett sjukt eller såradt barn.

Thelma.

Kungörelser.

Sedan Kejsarliga Senaten för Finland vid skedd fördragning af den vid den 19. sistlidne Mars med Wiborgs lands- och svenska församling hållen kyrkostämman handlagda frågan om Wiborgs svenska församlings afskiljande till eget pastorat, återförvisat ärendet till ny kyrkostämman och Högvärddiga Domkapitlet i Borgå förordnat mig att leda förhandlingarna vid densamma kallas Wiborgs svenska församlings medlemmar att i samråd med Wiborgs landsförsamling vid kyrkostämman, som Tisdagen den 29 innevarande Januari kl. 5 eft. m. kommer att hållas i Petri-Pauli kyrka, öfverlägga och besluta om ett fullständigt förslag i den sålunda uppkomna delningsfrågan.

Nykyrka den 11 Januari 1889.

Herm. Roschier.
Kyrkoherde i Nykyrka.

Den 25 Januari (6 Februari) 1889 kl. 11 f. m. förrättas af Finländska Militärdistriktskonseljens embetslokal i Helsingfors, Andregatan N:o 2, muntlig auktion, hvartill äfven förseglade anbud kunna inlemnas, af ombyggnad af kasematterade batteriet N:o 10 i Alexandersön af Sveaborg fästning enligt kostnadsförslag och der till bilagd uträkning slutande sig på 48,259 rub. 20 kop.

Auktionen kommer att förrättas, med utgående från den i kostnadsförslaget upptagna summa 48,259 rub. 20 kop. Anbudens stadfästade ankommer på krigskonseljen.

Entreprenadsumman kommer att utbetalas i finska mark efter fyra mark för rubeln. Uti auktionen af deltaga endast de personer, hvilka ansökningar och anbud åtföljas af handlingar, affattade på ryska språket eller och på landets språk jämte behörigen styrkt öfversättning till ryskan.

Den, som önskar göra sina anbud muntligen, skall senast kl. 11 af ofvannämnda dag till sekreteraren vid Distriktskonseljen inlemna enligt bilagda formulär på ryska språket affattad ansökan jemte kaution till ett belopp af 20 % af rubeln efter dagens kurs för hela den summa, för hvilken entreprenaden kommer att utbjudas, antingen; kontanta penningar eller räntebärande värdepapper eller andra sådana papper, hvilka kunna emottagas vid kronoentreprenader. Finska spekulanter kunna i stöd af förordningen om kronoentreprenader och leveranser i X tomen af Civila lagcodex (1867 års edition) inlemna enligt art. 240 och 242 i berörda förordning affattad borgesförbindelse af vederhäftiga personer, nemligen:

Borgesförbindelse emottagas i Finland endast till betryggande af åtagandets ordentliga utförande, men erkänns ej såsom säkerhet för handpenningarna, som skola betryggas genom säkra hypotek, d. v. s. genom dervarande offentliga inrättningars biljetter, fräse- och skattelägenheter, som ej rå vara behäftade med inteckningar af något slag och ej heller gälla till högre belopp än fjerdelen af deras i laga ordning

fastställda värde, äfvensom genom brandförsäkrade stenhus i Helsingfors, Åbo och Wiborg, de senare till ej högre belopp än en tredjedel af deras värde.

För undanröjande af de svårigheter, som vid auktionens förrättande i Finland framkallas genom den bland trafikanterne rådande bristen på af ryska lagarna påbudna kautioner, har såsom temporär åtgärd föreskrifvits angående emottagande vid auktioner och entreprenader af borgesförbindelser, utfärdade af vederhäftiga personer:

1) finska inbyggare, såväl ursprungliga som t. d. ryske undersåtar, ega begagna sig af dessa borgesförbindelser, men icke för handel och näringar i Finland temporärt vistande personer; 2) i borgesskriften bör uttryckligen angifvas, för hvilken summa borgesmännen ikläda sig ansvarighet; 3) vederbörande till militärväsendet hörande verk och personer äro skyldiga att emottaga endast sådana af Magistraterna bestyrkta borgesförbindelser, hvori löftesmännen såsom säkerhet erbjuda egendomar, hvilka värde ej kan förändras eller förloras genom oväntade omständigheter, såsom försäkrade stenhus och jordegendomar; 4) om den som af kronan öfvertagit en skyldighet, befines oordentlig och kronan härigenom åsamkas skada, tillgodogör sig kronan för skadan först hos sjelfva kontrahenten och, i händelse af bristande tillgång hos honom, hos hans borgesmän. Löftesmännens ansvarighet delas ej dem emellan, utan svare en för alla och alla för en. För öfrigt förstås af sig sjelf, att borgesmännen endast svara för den summa, på hvilken förbindelsen lyder.

Såväl vid borgesförbindelser som vid auktionen erfordras af vederbörande myndighet utfärdadt obetingadt intyg deröfver, att borgesmännen äro vederhäftiga, att deras eller pantgiftvarens egendom, kronan till säkerhet, in-tecknats för den summa, för hvilken kronan skall tryggas, att egendomens pris motsvarar det, som densamma bör hafva för att enligt här anförda regler kunna tjena kronan såsom säkerhet; att egendomen ej är in-tecknad för något annat åtagande samt att borgesmannen eller pantgiftvaren ej tidigare stå i ansvarighet för penningbelopp, som kunde med förmånsrätt utgå. I händelse detta formulär ej iakttagits för borgesförbindelserna, anses desamma för ogiltiga.

Formulär:

Till Finländska Militärdistriktskonseljen.

Ansökan gjord af N. N.

Åberopande kungörelsen om den auktion, som den 25 Januari (6 Februari) 1889 kommer att förrättas i afseende å utbjudande å entreprenad utförandet af ombyggnaden af kasematterade batteriet N:o 10 i Alexandersön af Sveaborgs fästning, får jag ödmjukast anhålla om tillstånd att i auktionen deltaga, hvarvid jag förbinder mig att, i händelse entreprenaden öfverlätes åt mig, åtaga mig och fullgöra densamma i fullkomlig öfverensstämmelse med de här för fastställda villkor, om hvilka jag genom läsning erhållit kännedom; och får jag här-

bos bilägga behörig kaution, utgörande 20 % af entreprenadsumman samt bestående af följande räntebärande värdepapper: (samtliga N:ris uppräknas), till ett nominellt belopp af tillhoppa 000 rub., äfvensom intyg öfver min karaktär.

N. N.

Datum och boningsort.

Ansökningen bör vara försedd med ett 80 kopeks ryskt stämpelmärke.

Den som önskar öfvertaga entreprenaden, utan att muntligen deltaga i auktionen, skall antingen personligen eller genom posten senast klockan 11 af auktionsdagen ingifva anbud, affattadt på ryska språket enligt nedanstående formulär:

Till Finländska Militärdistriktskonseljen.

Anbud af N. N.

Åberopande kungörelsen om den auktion, som den 25 Januari (6 Februari) 1889 kommer att förrättas i afseende å utbjudande å entreprenad af ombyggnadsarbetena i kasematterade batteriet N:o 10 i Alexandersön får jag härmed förklara mig villig att i fullkomlig öfverensstämmelse med de villkor, hvaraf jag erhållit del, utföra sagda arbete, emot en summa, stor 000 rubel (summan utskrifves med bokstäver och icke med siffror, utan raderingar och ändringar).

Härjemte bifogar jag ej mindre kaution, uppgående till 20 % af entreprenadsumman samt bestående af följande värdepapper (samtliga N:ris uppräknas) till ett nominellt belopp af tillhoppa 000 rubel, än äfven intyg öfver min karaktär.

I händelse entreprenaden icke tilldelas mig, torde kautionssumman återställas till mig eller N. N. emot uppvisande af identitetsintyg.

N. N.

Datum och boningsort.

På omslaget skrives:

„Helsingfors. Till Militärdistriktskonseljen. Entreprenadanbud till auktionen den 25 Januari (6 Februari) 1889 å utförandet af ombyggnadsarbetena i batteriet N:o 10. Skriftliga anbud, som inlemnas efter kl. 11, äfvensom annat slags anbud lemnas utan afseende.

På grund af art. 68 i V delen XVIII tomen af 1869 års militära författningssamling emottagas räntebärande värdepapper såsom säkerhet för entreprenadens behöriga fullgörande till följande priser: statspapper till det i lag stadgade pris samt öfriga värdepapper, såsom handelsbolags, kompaniers och associationers aktier och obligationer till de pris Finansministern åsatt dem för förra halfåret 1888 vid emottagande såsom pant för entreprenaders och leveransers fullgörande, efter kurs i guld; sådana värdepapper, å hvilka bemälda Minister icke fastställt något pris, emottagas icke såsom pant.

Förutom penningar, emottagas såsom pant gårdar, äfvensom effekter och materialier, hvilka ingå uti entreprenaden, med iakttagande af de i X tomen af Civila lagcodex, 1sta delen art. 1587—1626, 1664 och 2010 samt art. 68 och 70 i V delen af XVIII boken af 1869 års militära författningssamling stadgade villkor.

Entreprenören kan efter kontraktets afslutande såsom handpenning utbekomma ända till hälften af entreprenadsumman, med skyldighet för honom att såsom säkerhet deponera motsvarande belopp i värdepapper.

De närmare bestämmelserna rörande entreprenörens och kronans skyldigheter och rättigheter, äfvensom kostnadsförslagen och villkoren finnas till bugade spekulanter påseende å Distriktsingeniörstyrelsen i Helsingfors, Nikolaigatan N:o 13, emellan kl. 10—3.

Sekreterare Sederholm.

1889.

Объявление.

Судебный Приставъ С. Петербургскаго Окружнаго Суда Грибовскій, жит. Московско-й части, 1 участка, по Набережной Лиговскаго канала, въ д. № 47, симъ объявляетъ, что на удовлетворение претензій жены С. Петербургскаго мѣщанина Софьи Озиповны Бурениной въ суммѣ 1900 рублей съ процентами съ 7 Юля 1887 года и 2 % съ капитальной суммы вознагражденія, будетъ производиться Февраля 15 дня 1889 года, съ 10 часовъ утра, въ залѣ засѣданій при 5 отдѣленіи С. Петербургскаго Окружнаго Суда, второй публичный торгъ на недвижимое имѣніе, принадлежащее Потомственному Почетному Гражданину Павлу Ивановичу Лихачеву, заключающееся въ четырехъ пустопорожнихъ участкахъ земли: 1) вторая часть 4 уч., мѣроу 290; 2) третья часть 4 уч., мѣроу 395; 3) четвертая часть 4 уч., мѣроу 510 и 4) пятый участокъ, мѣроу 800 кв. саж., состоящихъ С. Петербургской губерніи и уѣзда, Лыскаго участка Пригородной Полиціи, по правую и лѣвую стороны Рашетовой улицы, между Старопаргозовскія и Выборгскія шоссе. Имѣніе это заложено у Маріи Васильевны Федоровой въ суммѣ 1400 руб. по закладной 9 Января 1887 года и будетъ продаваться каждый участокъ отдѣльно, съ цѣны: 1 уч. — 435 руб., 2 уч. — 592 руб. 50 коп., 3 уч. — 765 руб. и 4 уч. — 1200 руб. Для первыхъ торговъ имущество это было оцѣнено какъ сказано выше; на вторыхъ же торгахъ, на основ. 1182 ст. Уст. Гражд. Суд., можетъ быть продано и ниже оцѣнки. Номбрі 30 дня 1888 г.

Судебный Приставъ С. ГРИБОВСКІЙ.

N:o 6031

N:o 2400

189,8

Ifrån Södra Ryssland nu inkommen:

Utmärkt god PAPPYROSSTOBAC

af firman

W. I. Asmolloff & Co i Rostoff v/Don

till olika priser.

Tobaken säljas efter ryska priser i

WILH. KLEINS Tobakshandel.

Midtemot Katholska kyrkan, Vattenportsgatan 20.

SETH SOHLBERG
JERN- & FÄRGHANDEL
WIBORG.

Accidenstryckeri.

Visst-, adress- & alla slags bjudningskort, etikett- & blankettryck utföres billigt och väl samt på kortaste tid.

Profver finnas till påseende.

Georg Frankenhäuser.

Katharinegatan 53.

TILL SALU.

Närsynta o. Svagsynta.

Optikern H. Samsons välkända fina slipade

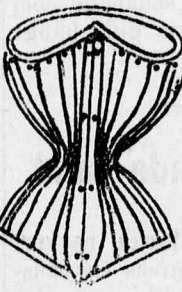
Glasögon o. Pincenez,

Barometrar, Termometrar och Kikare,

hos Urmakaren

J. E. RYNÉN.

Reparationer verkställas och nya glas insättes.

CORSETTER

efter hvars och ens önskan

hos Corsettmakar

D. Kurutschkin.

Kejsaregatan № 90. Schabarins gård.

Gummi Galoscher

för

Herrar, Fruntimmer och Barn, till billiga priser, hos

Starckjohann & Co.

Ramlister,

förgyllda och betsade

i stort urval.

Inramning verkställas billigt hos

A. Palonen.

DIVERSE.

Industriföreningens nya stadgar kunna af föreningens medlemmar afhämtas hos undertecknad.

A. Palonen.

Telefoner, Elektriska ringledningar och åskledare uppställas af

Johannes Stenberg,

Wiborg.

F. B. K:s

medlemmar behagade observera anslaget å intimationstaflan i kårens läsesal.

Festbestyrelsen.

Lampreparationer

verkställas af

Viktor Winberg.

Popoffs gård vid Katarinegatan.

Brand- och Lif-försäkrings-Aktie-Bolaget

SVEA

meddelar

Lifförsäkringar

Kapital

och Brandförsäkringar,

mot billiga premier, genom

N. A. Zilliacus,

G. M. Thaluf, A. Palonen

och Conrad Oldenburg.

å Hrr Clouberg & Cos bokhandel.

NORTHERN

ASSURANS COMPANY

afslutar

brand- och Lifförsäkringar

till billiga premier genom

Robert Lydecken

i Wiborg.

Pianostämning

verkställas samt meddelas lektioner i violinspelning och alla slags blåsinstrumenter af

Th. Rietow.

Röda brunnns torget N:o 11/55.

Botesannonser.

Annonser, som införas i „Östra Finland“, kunna efter öfverenskomnelse äfven införas i Helsingfors Dagblad, Nya Pressen, Finland, Åbo Underrättelser, Åbo Tidning, Kotka, Björneborgs Tidning, Wasabladet o. Uleåborgs Tidning samt i alla finska tidningar emot erläggande af 10 p. pr petrad.

F. B. K:s

Läsesal hålles öppen för kårens medlemmar alla helgdagar från kl. 10 f. m. till 10 e. m. och söknedagar från kl. 7—10 e. m. — Läsebiblioteket hålles öppet hvarje Fredag från kl. 8—9 e. m.

Wiborg, Östra Finlands tryckeri, 1889.

samt betraktade henne, då hon låg der gråtande, med ansigter undan-gjunt och hela kroppen skälfvande af rörelse.

„Stackars varelse“, hviskade han, mera till sig sjelf än till henne.

„Stackars svaga kvinna. Det förgångna är förgånget. Jag vill icke göra dig någon förebräelse mera. Jag — jag kan icke såra dig, derföre att jag en gång älskat dig så högt — men nu — nu — hvad återstår väl för mig annat än att lemna dig? Du skall blifva lyckligare så — du skall då hafva obegränsad frihet — du behöver inte ens tänka på mig — utom måhända såsom en död och längesedan begrafven —“

Hon reste långsamt upp sitt hufvud och såg bedjande upp till honom.

„Vill du icke lemna mig ännu en möjlighet?“ snyftade hon. „Blott en enda. Om jag blott hade känt dig bättre — om jag hade förstått dig riktigt — o, jag har varit elak, simpel, bedräglig — men jag är ej lycklig, Harry — jag har aldrig varit lycklig, ända sedan jag be-drog dig. Vill du inte gifva mig ännu en svag förhoppning, att jag kan återvinna din kärlek — nej, icke din kärlek — men ditt medli-dande? O, Harry, har jag förlorat allt — allt —“

Hennes röst svek henne — hon kunde ej säga mera.

Han strök sakta hennes lockar.

„Du är nu i öfverretadt tillstånd, Clara“, sade han allvarligt, och dock ömt.

„Du kan ej känna din egen styrka eller svaghet. Gud förbjude, att jag skulle döma dig alltför hårdt. Som du sjelf önskar, jag skall icke lemna dig ännu.

Jag vill vänta. Antingen vi resa eller stanna qvar tillsammans, kommer att bero på dina egna handlingar, dina egna blickar, dina eg-na ord.

Du förstår, Clara? Du känner mina känslor. Jag är nöjd med att för närvarande lägga mitt öde i dina händer.“

Han smålog temligen sorgset.

„Men hvad kärleken angår, Clara, så fruktar jag att ingenting kan göras för att åter väcka till lif vår stackars för längesedan om-komna kärlek. Vi kunna måhända taga hvarandras händer och tåligt betrakta dess lik och säga, huru ledsna vi äro att den är död — så-dan ånger kommer alltid för sent.“

Han suckade och sköt henne sakta ifrån sig.

Hon vände sitt rodande, tårstänkta ansigte mot hans.

„Vill du kyssa mig, Harry?“ frågade hon darrande.

Han mötte hennes ögon, och ett utrop, som ljud nästan som ett